

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200761
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8619200761.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a Gabriely Világiovej v spore žalobkyne: I. Y., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX/X, XXX XX G., právne zastúpenej: JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, proti žalovanému: Svet zdravia Akadémia, n.o., so sídlom MUDr. Pribulu 412/4, 089 01 Svidník, IČO: 37 887 343, právne zastúpenému: JUDr. Máriom Keletim, advokátom so sídlom Hlavná 36, 981 01 Hnúšťa, o náhradu škody na zdraví vo výške 214,90 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uznesenia Okresného súdu Svidník č. k 6C/13/2019-92 zo dňa 10.09.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania.

Žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že cit.: „I. Konanie zastavuje.

II. Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že konanie zastavil, nakoľko žalobkyňa využila svoje procesné právo disponovať s podanou žalobou tak, že podanú žalobu vzal späť v celom rozsahu a žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Mal za to, že žalobkyňa iniciovala sporové konanie, čím spôsobila, že žalovaný bol nútený zúčastniť sa sporu a uplatňovať si procesné prostriedky obrany. Práve správaním žalobkyne došlo k zastaveniu súdneho konania, keď zobrala žalobu späť aj napriek tomu, že podľa vedomosti súdu nedošlo k žiadnej dohode medzi sporovými stranami.

2. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, v ktorom okrem iného uviedla, že na dôvod späťvzatia žaloby, t.j. na nedostatok peňažných prostriedkov, ktoré by žalobkyni umožňovali financovať znalecké dokazovanie za účelom unesenia dôkazného bremena, žalobkyňa upozornila v podanom späťvzatí, pričom navrhovala, aby súd nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu, avšak na uvedené súd prvej inštancie žiadnym spôsobom v uznesení o zastavení konania nereagoval a s týmto dôvodom sa nevysporiadal, a preto žalobkyňa pokladá napadnuté uznesenie v tejto časti za nepreskúmateľné. Mala za to, že žaloba v čase jej podania nebola zjavne bezdôvodná (tak ako to tvrdil vo svojom vyjadrení k späťvzatí žaloby žalovaný), a to s prihliadnutím na kvantum dôkazov, ktoré žalobkyňa k podanej žalobe pripojila, t. j.

žalobkyňa už pri prvom úkone pripojila všetky dôkazy, ktorými disponovala a ktoré preukazovali jej tvrdenia uvedené v žalobe. Bola toho názoru, že je zjavné že je daný dôvod hodný osobitného zreteľa, odôvodňujúci nepriznanie náhrady trov konania.

Poukázala na skutočnosť, že pri posudzovaní dôvodnosti nepriznania náhrady trov konania v zmysle ustanovenia § 257 CSP je nutné prihliadať aj na také dôvody ako neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu konania (žalobkyňa pred podaním žaloby oslovila žalovaného za účelom mimosúdneho riešenia sporu), povaha a okolnosti sporu, osobné pomery strany sporu, nízky príjem apod.. S prihliadnutím na uvedené je žalobkyňa toho názoru, že je daný dôvod hodný osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania.

Záverom uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku II. je vecne nesprávne a krajne nespravodlivé a z uvedeného dôvodu navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie v tejto časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie, prípadne predmetný výrok zmenil tak, že neprizná žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne poukázal na rozsudok NS SR, sp. zn. 5 Ncdo/12/2008 z 14.10.2008, v zmysle ktorého sa zavinenie pri trovách konania posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Takéto posudzovanie sa nikdy nedeje z pohľadu hmotného práva, nakoľko by šlo o posudzovanie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci. Z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinila samotná žalobkyňa späťvzatím celého návrhu. K hmotnoprávnemu posudzovaniu nároku z hľadiska vykonania dôkazov ani neprišlo. Mal za to, že dôvody, pre ktoré sa rozhodla žalobu vziať späť sú pre posudzovanie nároku na náhradu trov konania bezpredmetné a v zásade neoveriteľné. Bol toho názoru, že dôvodom späťvzatia bolo uvedomenie si nezmyselnosti podanej žaloby a nemožnosti preukázať žalobný návrh. Ďalej uviedol, že pokiaľ sa týka akýchsi naznačených sociálnych aspektov, teda že je žalobkyňa v zlej finančnej situácii, túto ani pri späťvzatí návrhu a ani pri podaní odvolania žiadnym spôsobom nepreukázala, teda zjednodušene povedané nepreukázala svoje príjmy a výdavky a iné majetkové hodnoty. Z jej strany ide opätovne len o ničím nepodložené a neoveriteľné tvrdenia. Jednoduchou lustráciou zo stránky katastra nehnuteľností zistil, že žalobkyňa je spoluvlastníčkou bytu č. XX, zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. G.. Pokiaľ žalobkyňa chcela preukazovať ňou tvrdenu sociálnu situáciu mala uviesť príjmy a výdavky, ďalšie majetkové hodnoty a podobne. Nič z toho neurobila a ani nepreukázala. Ide teda opäť o neoveriteľné tvrdenia, pričom ako žalovaný zistil jednoduchou lustráciou, disponuje dostatočnými majetkovými hodnotami. Navrhol napadnuté rozhodnutie vo výroku II. ako vecne správne potvrdiť.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že zotráva v plnom rozsahu na svojich tvrdeniach obsiahnutých v podanom odvolaní proti uzneseniu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že poukazuje na svoje predchádzajúce vyjadrenie a trvá, aby bol výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadom trov konania ako vecne správny potvrdený a aby mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej strane nahradiť trovy konania úspešnej strane. Môže tak urobiť podľa § 257 CSP a rozhodnúť tak, že žiadnej zo

strán nepriznáva náhradu trov konania. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na tú stranu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať preto z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a rozhodnutie musí byť aj náležite odôvodnené.

9. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že aplikácia ust. § 257 CSP, a teda rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania inak úspešnej strane alebo strane, ak protistrana procesne zavinila zastavenie konania, musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli stranu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnej strane pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napr. skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci (prípadne ktorá procesne zavinila zastavenie konania), ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konania, keď žalovanému priznal voči žalobkyni právo na plnú náhradu trov konania, ktorá vzala svoju žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného. Dôvodom späťvzatia žaloby žalobkyne bolo, že údajne nemá finančné prostriedky potrebné na to, aby si dokázala po finančnej stránke zabezpečiť znalecké dokazovanie v plnom rozsahu sama a taktiež, že jej príjem nebude postačovať na úhradu ďalších trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia protistrany v prípade možného neúspechu v konaní. Ďalším dôvodom bol aj jej vek a skutočnosť, že vedenie súdneho konania ju psychicky vyčerpáva.

11. Žalobkyňa vo svojom odvolaní poukázala na jej snahu o mimosúdne urovanie sporu, ku ktorému však nedošlo. Žalovaný vo vyjadrení k výzve na mimosúdne riešenie sporu zo dňa 01.04.2019 okrem iného uviedol, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyni postupoval lege artis, z dostupnej dokumentácie nezistil žiadne pochybenie pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a takisto pochybenie nie je možné ustáliť ani z prepúšťacej správy zo dňa 07.04.2014.. Mal za to, že nakoľko nebol daný základný predpoklad, a to protiprávny úkon, nemôžu existovať ani ďalšie základné predpoklady, a to najmä príčinná súvislosť medzi tvrdeným pochybením a vzniknutou škodou, a preto žiadosť žalobkyne odmietol.

12. Odvolací súd má za to, že len snaha o urovanie sporu ako dôvod hodný osobitného zreteľa nestačí, a preto v tomto prípade zastavenie konania zavinila žalobkyňa. Ak žalobkyňa bez dohody o urovaní sporov so žalovaným, vzala žalobu späť, zavinila, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemohlo byť meritérne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, a teda nebolo možné zistiť aký bol podiel oboch strán na vzniku sporu a priebehu súdneho konania. Z týchto dôvodov vznikla žalobkyni povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP.

13. Z uvedených dôvodov ani odvolací súd nevidel v danej veci dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Inou skutočnosťou by bolo, keby k uzatvoreniu mimosúdnej dohody došlo, a to pred späťvzatím žaloby zo strany žalobkyne a žalobkyňa z tohto dôvodu vzala svoju žalobu späť. V takom prípade by bolo možné prihliadnuť na dohodu a ustáliť, že žalobkyňa nezavinila zastavenie konania.

14. Žalobkyňa vo svojom odvolaní len všeobecne poukázala na jej nepriaznivú sociálnu a majetkovú situáciu, bez toho, aby túto situáciu konkretizovala a na podporu svojich tvrdení predložila aj dôkazy.

15. Odvolací súd sa zároveň stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že len samotná skutočnosť, že žalobkyni bol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci v súdnej veci, ešte nie je dôvodom sám o sebe na rozhodnutie o aplikácii ust. § 257 CSP.

16. Odvolací súd v tomto smere poukazuje taktiež na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 118/2017-28 z 08.03.2017, cit.: „iba zo samotnej skutočnosti, že sťažovateľke bol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc, nie je možné vyvodiť, že jej osobné a majetkové pomery odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi. Takýmto výkladom by bolo možné dospieť k záveru, že vždy, keď je účastníkovi konania priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc, je táto skutočnosť dôvodom na aplikáciu § 257 CSP. Avšak z ústavnoprávneho hľadiska je takýto výklad neakceptovateľný.“

17. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o trovách konania v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

18. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, priznal mu voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.